9. Je-li stanovena doba, během které plniti se má, nutno, aby před uplynutím této doby, bylo plněno (čl. 330. obch. z.). Mělo-li se ku př. dodati zboží od měsíce srpna až do prosince, počíná se čas splnění 1. srpnem a trvá až do 31. prosince (roz. ze dne 21. dubna 1880 č. 7355. sb. 1823).

C. Právo směnečné. Čas splnění řídí se dle toho, jakého druhu směnka jest (směnka na viděnou, směnka tržní, směnka denní). V celku má směnečný řád pro počítání lhůt táž ustanovení jako obch. z. I dle sm. ř. nutno počítati čas dle kalendáře, obsahuje-li lhůta platební delší prostor časový. Zpravidla platiti se má v den dospělosti směnky.

Dle staršího rak. směn. řádu rozeznávaly se 3 t. zv. dni respekční, jichž mohl ku svému prospěchu použíti presentant i akceptant, a které dnes již neplatí (čl. 33. sm. ř.). Přece však platí tyto výjimky: 1. Dva protestní dny, jež přísluší presentatovi, nutno pokládati za 2 dny respekční ve prospěch akceptanta (čl. 92. sm. ř.). 2. V místech, kde stanoveny jsou dny platební, může akceptant směnky vydané a vydatel směnky vlastní použíti oněch 3 dnů respekčních (čl. 93. sm. ř.). Tyto platební dny podobají se sice dnům respekčním v podstatě, jsou však rozdílné a platí o nich, že směnky splatné v témž témdni na určitém místě mohou vyplaceny býti jen v určité dny, bez ohledu na to, který den ku placení byl určen. Ustanovení takovýchto dnů platebních přispívá obchodu skontračnímu a slouží zejména ku zjednodušení oběhu peněz.

Časopisy viz Tiskopisy periodické.

Části knihy pozemkové viz Knihy pozemkové.

Čekanci.

Pojem tento vyskytuje se při svěřenstvích (fideicommissech) (§ 618. o. o. z.) t. j. nařízeních, kterými se jistý majetek ve prospěch všech budoucích následníků neb jen některých z téhož rodu za nescizitelný statek rodiny prohlašuje. V listině zakládací jest zároveň ustanovena posloupnosť dědická, dle které pomocí rodokmenů dá se kdykoliv určiti nejbližší následník, jakož i další následnictvo. Všechny tyto osoby dohromady nazývají se čekanstvím a každá jednotlivá čekancem (nápadníkem). — Vlastnictví jest mezi majitele a ostatní čekance rozděleno v ten způsob, že čekancům přísluší pouze vlastnické právo k podstatě (vrchní vlastnictví — Obereigenthum), kdežto majiteli fideikomissu přísluší kromě toho též právo požívací (vlastnictví požitkové — Nutzungseigenthum).

Z toho vyplývá, že čekanci musejí o důležitých změnách rodového jmění vyslechnuti býti. Dle o. o. z. jest nutné vyslechnutí čekanců, má-li se nemovité jmění svěřenské v kapitál přeměniti, dále při výměně pozemků při nájmu a dědičném nájmu (§ 634. o. o. z.), při zadlužení statku svěřenského (§ 635. o. o. z.), jakož i při zrušení svěřenství, v kterémžto případu všichni čekanci ediktem předvolati se musí. Čekancům ještě nezrozeným ustanoví se zvláštní zástupce (opatrovník potomstva), který pak všechna práva čekanců vykonává (§ 644. o. o. z.). Čekance nutno vyslechnouti též při zadlužení nad míru zákonní (zák. ze dne 13. června 1868 č. 61 ř. z.), pak při vrácení učiněných depurací (§ 252. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.). Mimo to mají býti účastni všech sporů jmění rodového se týkajících (§ 229. jmen. pat.). Od tohoto nutného vyslechnutí čekanců jest rozeznávati případy, ve kterých svěřenský úřad vyslechnutí čekanců nařizuje dle volného uvážení, k čemuž oprávněn jest, protože v řízení nesporném platí zásada officiosnosti (§ 2. a 252. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.).